

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

XII. (XXVIII.) ÉVFOLYAM, 02. SZÁM 2017. JANUÁR 14.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a; Telefon: 06 (1) 787-8621

**JOBB ÉLETET ÉRDEMEK
MAGYARORSZÁG!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

JOBB ÉLETERET, MÁS ÉLETERET MAGUNKNAK!

A rendszerváltás után a belügyminiszteri tisztséget minden párt igyekezett magának megszerezni. Aztán kiderült, hogy a nyugati receptre átszervezett belügy, a hírszerzés és az elhárítás nélkül már nem olyan izgi, mint régen. A rendszert váltott Magyarországon az igazi fegyvert a pénzügy jelentette, nemcsak azért, mert ott osztották a pénzt, hanem azért, mert ott volt az adóhivatal.

A belügy azonban mégis vonzotta a pártokat, mint Micimackót a mézes-csupor. Ott voltak ugyanis a papírok, sőt nagybetűvel, a Papírok. Ki volt ügynök, ki volt besúgó? Az ilyen papírok sorsokat dönthettek el a demokratikusnak nevezett országban.

Az első belügyminiszter, Horváth Balázs veszprémi ügyvéd már nincs közöttünk. Talán nem is emlékeznénk rá, ha a 1990 őszen a benzináremelés ellen tiltakozó taxisokat nem a parlament ablakában állva igyekezett volna jobbra belátásra bírni. Az ablakba ritkán állnak ki az emberek, belügyminiszterek még ritkábban. Isten őrizz, hogy csúnyát mondjunk róla, de ez az ablakba állás legalább annyira talányos volt, mint Kunhalmi Ágnes nevetőgörcsős sajtótájékoztatója.

Boross Péter már igazi nehézsúlyú volt a BM élén. Nem véletlen, hogy ő követte Antall Józsefet a miniszterelnöki székben, és még a mai Fidesz-vezetők is odafigyelnek a szavára, noha általában nem szoktak másra figyelni.

Mindez annak kapcsán jutott eszembe, hogy karácsonyra a rendszerváltás

utáni harmadik belügyminiszter, Kónya Imre lepte meg az olvasókat visszaemlékezéseivel. Az ő idejére már úgy-ahogy összerázódott a magyar kapitalizmus. Nem is lenne érdemes foglalkozni vele, ha Kónya nem vetne fel egy lényeges kérdést.

„Az Ellenzéki Kerekasztalban képesek voltunk az összefogásra, a szabad választások után nem tudtunk együttműködni olyan kérdések megoldásában sem, amelyekben kormánynak és ellenzéknek, egy újjáépítés időszakában együtt kellett volna működnie.”- írja Kónya Imre. Értetlenül kérdezi önmagától és a magyar politikai elitől, hogy ma miért nincs semmilyen együttműködés, nemzeti összefogás.

Miniszter Úr! Nem akarom elkészeríteni, de rossz uton jár. A szocializmus utolsó egy-két évében valóban egymásra talált az MDF és az SZDSZ, a nemzeti-konzervatív ellenzék és a liberálisok. Miért? Nem azért, mert az akkori szereplők jobbak voltak. Hanem azért, mert tudták: a szocialista rendszert csak úgy tudják megdönteni, a hatalmat a munkásoktól, a dolgozóktól csak úgy tudják elvenni, ha a közös ellenséggel szemben összefognak. És még valamiért. Az amerikaiak és a németek rájuk parancsoltak, hogy hagyják abba pitiáner marakodásukat, mert egyébként soha nem kerülnek hatalomra.

Így született meg a rendszerváltás utáni MDF-SZDSZ-paktum is, ami azt hivatott biztosítani, hogy egyik fél se szoríthassa ki a másikat.

Miért szűnt meg a nagy összeborulás? Nos, azért, mert 1990 után már nem volt közös ellenség. Már mindenki csak a másik

rovására juthatott előre. Az MDF négy éve alatt mesés vagyonok születtek. Volt kárpótlás, volt privatizáció, tellett a nép vagyonából. Aki jó időben jó helyen volt, nem bánta meg. Persze ők is a barátoknak és üzletfeleknek adtak. Miért adtak volna a többieknek?

Aztán jött az MSZP és az SZDSZ kormánya, és ipari méreteket öltött az ország elsikkasztása. A családi ezüst, az ipar, a bankok akkor kerültek külföldi kézre, és akkor erősödött meg a szocliberális oldal vállalkozói holdudvara. Ugye, milyen finoman mondtam?

De ebbe a holdudvarba nem tartoztak bele sem az egykori MDF-hívők, sem az akkor még ifjú titánnak számító Fideszek sem. Az első Fidesz-kormány igyekezett is a saját baráti kör éhségét csillapítani, de nem volt elég tapasztalatuk. Megbuktak.

Visszajött a szocliberális társaság. De már sokkal tapasztaltabban, mint régen. A privatizálás, a pénzosztás, a barátok és üzletfelek támogatása során már nem kellett pironkodni. A lenyúlás törvényes kereteket öltött.

Az egykori MDF-SZDSZ-paktum ennek ellenére 2010-ig fennmaradt, mivel a két tábor nagyjából egyensúlyban volt. Hol az egyik kormányzott, hol a másik. A szocliberális társaság azonban végzetes hibát követett el: nem ismert határt! Azt hitték, hogy mindent szabad. Az MSZP-SZDSZ 2010-ben oly' mértékű vereséget szenvedett, hogy megszűnt az egyensúly a két tőkés csoport között.

De tudják, mit? A tőkészek egymás közötti háborúja legyen az ő dolguk. Ez nem a dolgozók ügye. A magyar társadalom igazi gondja, hogy a dolgozó tömegek érdekeit 27 éve figyelmen kívül hagyják. Az Orbán-kormány okos tőkésként felismerte, hogy kell adni az embereknek is, hanem akarnak újabb rendszerváltást. De ezek ideiglenes engedmények, nem változtatják meg a dolgozó emberek sorsát alapvetően. Számunkra nem az a kérdés, hogy kinek jut több, a konzervatívoknak vagy a szocliberálisoknak. Mi a dolgozó népnek, magunknak akarunk jobb életet, más életet.

THÜRMER GYULA

ELMEGY AZ AMERIKAI POLITIKA PUSZI-PUSZI ASSZONYA

„Fontos hírt szeretnék ma megosztani veletek. Január 20-án, amerikai nagyköveti megbízatásom végeztével, elutazom Budapestről.” - jelentette be Colleen Bell budapesti amerikai nagykövet.

Bell volt az amerikai politika mosolygós oldala Magyarországon, ha tetszik, a puszi-puszi oldala. Mire ő Magyarországra ért, a magyar-amerikai politikai kapcsolatok mélypontra kerültek. Az USA a magyar liberális ellenzékot támogatva nyíltan beavatkozott a magyar politikába, és a törvényes magyar kormány leváltására biztatott. A 2015-ös nagy tüntetések mögött ott állt az USA is. Az amerikaiak számítása azonban nem jött be. Nem tudtak a parlamenti ellenzéki pártokból egy csapatot formálni, és nem sikerült a parlamenten kívül, a civilmozgalmakból új politikai erőt létrehozni. Bell feladata ezért az volt, hogy elődeitől eltérően mosolyogjon Magyarországra, és nem mondjon arcpirítóan csúnya dolgokat Orbán Viktorra és kormányára sem. Na, nem azért, mert az amerikaiak ilyen jól neveltek lennének. Egyszerűen csak azért, mert megértették: kockázat nélkül nem ronthatják tovább a politikai viszonyt. Nem űzhetik a magyar politikát teljesen Oroszország és Kína felé, nem kockáztathatják a magyar-amerikai katonai kapcsolatokat. Ez utóbbi ugyanis azt jelentette, hogy bármit is kért az USA katonai téren, az Orbán-kormány teljesített. Na és persze nem akarták kockáztatni a magyar-amerikai gazdasági kapcsolatokat sem. Az amerikai cégek mindent megkapnak az Orbán-kormánytól, ami szemszájnak ingere.

Az Orbán-kormány viszonozta a puszi-puszi diplomáciát. Nem kapta fel a vizet, ha valami nem tetszött hallottak az USA-ból. Bell úszkálhatott a magyar közélet USA-barát köreiben. Közben megszavazták a NATO-ban az USA kelet-európai terveit. Másoktól eltérően magyar vezető nem ment Kubába, sőt minden támogatták a kubai emigráció szélsőségeit. Az Orbán-kormány kiváráásra játszott. Csak nem marad Obama, és talán nem jön Hillary Clinton. Nos, nem jött. A magyar kormány a végén még kitüntetés is adott Bellnek. Puszi-puszi.

EU-SZANKCIÓK: ÖNGYILKOS POLITIKA

Az Oroszország elleni kereskedelmi háború 2015-ben 550 millió euro veszteségét okozott Ausztriában, és 7 ezer munkahely szűnt meg. Németország vesztesége 6 milliárd euro és 100 ezer munkahely. Az EU közösen 17,6 milliárd eurót és 400 ezer munkahelyet veszített el a szankciók miatt. – írja az osztrák Der Standard.

Az európai vezetők közül mindenki tudja, hogy az Oroszország elleni szankciók óriási kárt okoznak az EU népeinek. Azt is tudják, hogy a szankciókkal nem tudták és ezentúl sem fogják tudni megbuktatni Putyint. Ennek ellenére újra és újra megszavazzák. Persze, könnyű nekik. Nem Merkel, nem Holland, és még csak nem is Orbán munkahelye kerül veszélybe, hanem sokszázezer dolgozó emberé, akik az orosz piacból éltek. Meddig engedjük az öngyilkos politikát?

26 EZER AMERIKAI BOMBA 7 ORSZÁGRA

Obama elbúcsúzott az amerikai hadseregtől. Egyedül Obama utolsó elnöki évében az amerikai légierő 26 ezer bombát dobott le a világ 7 országában. Ebből 24 ezer Irakra és Szíriára hullott. – olvasható <http://www.defenseone.com> oldalon.

Az amerikai kapitalizmus éltetője a háború. A háború teszi lehetővé, hogy a tőke sokmilliárdos haszonra tegyen szert a hadiparban, a gyógyszeriparban. A háború teszi lehetővé, hogy az USA uralkodjon a világon. Az amerikai imperializmus ma a világ legfőbb ellensége.

„EURÓPAI BÉRUNIÓ” – NE DÖLJ BE A JOBBIKNAK!

Vona Gábor bejelentette pártja ezen túl még elszántabban küzd majd az európai béri kiegyenlítésért. Ennek érdekében úgynevezett népszavazást, európai polgári kezdeményezést indítana, hogy az "európai bérunió" a közösség alapelvei közzé kerüljön: "Egyenlő munkáért, egyenlő bért!" - fogalmazta meg a pártelnök az elvárását, aki a technikai részletekről elmondta, hogy hét uniós tagállamban, egy év alatt egymillió aláírást kell összegyűjteni ahhoz, hogy az Európai Bizottság napirendre tűzze a kérdést. Ezért kéri a hazai civil szervezetek és szakszervezetek segítségét, ezzel együtt megkeresik a külföldi szövetségeket is.

Hogyan látjuk mi ezt a dolgot? A Jobbik számára kimerülnek azok a források, amelyek jó eredményhez segítették a korábbi választásokon. Most a Fidesz helyére törnek, ezért az úri fiút játsszák, elegáns öltönyökbe öltöznek. Csakhogy az úri fiúknak nem illik cigányozni, zsidózni meg végképpen ne. Akkor viszont ki kell használni, hogy az MSZP válságban van, és baloldali szavazókat kell keresni. Az európai bérunió jól hangzik, de az egyik legnagyobb hazugság. Ha mindenütt egyenlők lennének a bérek, miért jönne hozzánk a német tőke? A kapitalizmus lényege éppen az, hogy vannak kizsákmányolók, akik kezében a pénz és a hatalom van, és vannak kizsákmányoltak, akik rákényszerülnek arra, hogy a kizsákmányolóknál dolgozzanak. A Jobbik és Vona félrevezeti a dolgozó embereket. Ahhoz, hogy Európában mindenütt egyenlő bért fizessenek egyenlő munkáért, olyan társadalomra van szükség, ahol nem a pénz az úr, hanem az ember. Ilyen társadalmat csak a Munkáspárt akar.

LIBERÁLIS ELNÖKJELÖLT: SOVÁNYKA PROGRAM

Majtényi László egykori ombudsman elvállalta a jelöltséget a köztársasági elnöki tisztségre. Négy feltétele van: 1. Helyre kell állítani a köztársaságot. Olyan alkotmányra van szükség, amelyet népszavazás erősít meg, kifejezi a társadalom vitában álló csoportjainak közös értékeit és békét teremt.

2. A választópolgároknak valódi lehetőségük legyen időről időre leváltani a kormányzati hatalom gyakorlóit.
3. A Magyar Köztársaságnak gondoskodnia kell arról, hogy minden tagja emberhez méltó életet élhessen.
4. A korrupció maga alá gyűrte az államot. A polgárai által ellenőrzött állam a rendelkezésre álló legszigorúbb eszközökkel küzdjön a korrupció, különösen annak az állami intézményeket használó formái ellen. -olvashattuk a lapokban.

Mit is jelent mindez? Majtényi indítása kísérlet arra, hogy minimális közös platformot teremtsenek a parlamenti ellenzéki pártok között. A program soványka és nem a lényegről beszél. A lényeg ugyanis az, hogy a magyar tőkés elit jól él, milliók pedig rosszul. A feszültség pedig nő. A liberálisok a 2010 előtti viszonyokat akarják visszaállítani, amikor a konzervatív és liberális erők nagyjából egyensúlyban voltak, és hol az egyik kormányzott, hol a másik. A népnek, a dolgozóknak akkor sem volt érdemi beleszólásuk, és a liberálisok ezt ma sem akarják. Pedig független népi ellenőrzés nélkül nem lehet a korrupciót leküzdeni. A szegénységet pedig csak úgy lehet felszámolni, ha megadóztatják a gazdagokat és többet adnak a tömegeknek. A liberálisok ezt soha sem fogják akarni, mivel maguk alatt vágják a fát.

BOTKA ÜDÜL, A DOLGOZÓ EMBEREK VÁRHNÁK

Molnár Gyula, az MSZP elnöke még decemberben kérte fel a baloldali miniszterelnök-jelöltnek váratlanul bejelentkező Botka Lászlót, hogy az MSZP következő elnökségi ülésén tárgyaljanak a tervekről és az ország számára nyújtott programról, amely 2018-ban a Fidesz legyőzéséhez vezet. Az Elnökségi ülés 9-én lesz, de Laci akkor még biztosan nem lesz ott, mivel az év első két hetét évtizedek óta külföldön tölti – mondta a Magyar Idők érdeklődésére Gögös Zoltán, a párt alelnöke.

Mit fűzhetünk mi ehhez a hírhez? Mindenkinnek joga van téli utazásokra, bár nem mindenkinnek telik rá. A szegedi polgármesternek is van joga rá, és neki láthatóan telik is rá. Az emberek azonban joggal várják el, hogy egy magát baloldalinak nevező miniszterelnök ne média műsort csináljon, hanem mondja meg: mit akar tenni a dolgozó emberekért, ha egyáltalán akar értük tenni bármit is.

A HIDEG SEM ZAVARTA AZ ÚJBUDAIKAT

Péntek az péntek, ha esik, ha fúj, ha hideg van, ha meleg. Péntek pedig a kitelepülés napja az újbudai szervezet számára. A múlt péntek sem volt kivétel. Az olvasóink által már jól ismert csapat az Allee és a Fehérvári Piac előtti téren ismertette a Munkáspárt politikáját. A forgalmas helyen 120 darab újságot és friss szórólapjainkat kérték el a járókelők.

2018: HÚZZUNK BELE, ELVTÁRSAK!

A 2017-es esztendő második napján ülést tartott a párt Elnöksége. Mit teszünk 2017-ben? Milyen akciókat bonyolítunk le? Hogyan készülünk a 2018-as választásokra? Ezek voltak az Elnökség ülésének fő kérdései.

A fő feladat „Az Erős Munkáspártot program” végrehajtása - állapította meg az Elnökség. A választókerületi munkáspárti jelenlét megerősítése, a képviselőjelöltek kiválasztása a Választási Bizottság feladata. A párt elnöke fogja össze a választási

program előkészítését. A választási jelképrendszer megtervezése Karacs Lajosné és Kovács István irányításával fog történni. Beindul a választási alap is, amelyre ugyancsak Karacs Lajosné tesz javaslatot a KB következő ülésén.

Folytatódnak az elnöki látogatások is. Thürmer Gyula január folyamán Tolna, Békés megyébe látogat el, Miskolcon a tagsággal kerül sor találkozóra. Februárra már folyik az elnöki látogatás előkészítése Heves és Győr-Moson-Sopron megyében.

Az Elnökség megbízott tagjai Karacs Lajosné és Hajdu József vezetésével folytatják a megyei beszélgetéseket. Az idén már nem halaszthatjuk tovább a feladatokat. Mindenütt működniük kell a választási felelősöknek és meg kell lenniük a jelölteknek is.

Nagyobb feladat vár a párt központi munkatársaira is. A központi apparátus feladata, hogy minden segítséget megadjon a helyi szervezeteknek, példamutatással és meggyőzéssel biztassa párttagjainkat. Pontos, elkötelezett munkára van szükség. Az apparátus több tagja feladatul kapta azt is, hogy kezdjenek angolul tanulni. Ma már nem tudunk boldogulni idegen nyelvek ismerete nélkül.

Folytatódik a nemzetközi munka is. Célunk a nemzetközi együttműködés lehetőségeinek felhasználása a Munkáspárt erősítésére, hozzájárulás a mozgalom új feladatainak végrehajtásához. Részt veszünk a Kommunista és Munkáspártok Nemzetközi Találkozásán. (2017 Oroszország). Részt veszünk az Európai Kommunista Pártok találkozásán (2017. január és ősz). Magyar-görög felsőszintű találkozót tartunk Athénban a stratégiai együttműködés kérdéseinek áttekintésére. Magyar-portugál felsőszintű találkozó lesz a szélesebb körű együttműködés kérdéseinek Lisszabonban. Magyar-török elnöki találkozót tervezünk Budapesten. Tervezzük a fiatal párttagok még intenzívebb bevonását a nemzetközi munkába.

Január 9-én jöttek össze az idén először a párt megyei vezetői. Megvitatták az idei év tennivalóit. Egyeztették az Országos Pártértekezlet részleteit. Egyetértettek: húzzunk bele, elvtársak!

„NÉPPEDAGÓGUSOK”, AVAGY HOGYAN ROHANUNK A SZELLEMI VÁLSÁGBA?

Szeretnénk mindent elolvasni, de mindent nem lehet. Manapság drága a könyv, nem mindent vehetünk meg. A könyvesboltokban rengeteg a szemét is, s nem könnyű megtalálni, amire szükség van. A Szabadság ebben segít olvasóinak.

2016 decemberében jelent meg Udo Ulfkotte új könyve, amely a „Néppedagógusok” címet viseli. A szerző rögtön egy alcímet is hozzáfűz, nehogy valaki félre értse, hogy miről is

szól a könyv: „Ahogy a tömegtájékoztatás politikailag korrekt viselkedésre akar tanítani bennünket”. Más szavakkal: hogyan manipulál bennünket a média a technika legkorszerűbb eszközeinek felhasználásával?

Az 56 éves német író, újságíró a magyar olvasók előtt is jól ismert. Magyarul is megjelent több műve, így a „Megvásárolt újságírók” és „A menekültipar”. Mostani könyve valójában arról a szellemi válságról szól, amibe a mai német politika taszította az embereket. Ne felejtjük, a német tőke az európai kapitalizmus vezető ereje. Németországtól jelentős mértékben függ, hogy merre megy, vagy nem megy Európa.

AZ AGYUNKAT PROGRAMOZZÁK ÁT

„Gondolkodó, kritikus emberekre nincs szükség” – állapítja meg a szerző. Ami

az emberek fejében van, az gyakran nem a valóság, hanem a média által teremtett látszatvilág – írja Ulfkotte. Tavaly július 16-án Würzburgban egy terrorista baltával támadt az emberekre. Az illető arabul emlegette Allah nevét, és az Iszlám Állam is bejelentette, hogy az ő emberükről van szó. Ennek ellenére a német belügyminiszter csupán „válogatás nélküli terrortól” beszélt. A német média szó nélkül átvette ezt a verziót, miközben mindenki tudta, hogy nem igaz.

Nem véletlenül! – írja Udo Ulfkotte. A német kormány hivatalos politikája, hogy 2050-ig évente 500 ezer migránst Németországba hozzanak. Tehát 17,5 millió embert! A német sajtó 82 százaléka csak pozitívan beszél a kormány migrációs politikájáról.

2013 nyarán a nyugati csapatok beavatkoztak a szíriai polgárháborúba. A német média ki sem ejtette a száján azt a szót, hogy háború. A ZDF és mindenki más „korlátozott büntetőjellel katonai akcióról” beszélt. Ha háborúról beszélnek, az emberek feltennék a kérdést, hogy miért is megyünk oda, hova vezet ez az út. Így viszont a német katona úgy mehet háborúba, hogy senki sem tiltakozik.

„INTERSZEXUÁLIS LÉNYEK” VAGYUNK, NEM FIÚK VAGY LÁNYOK

A német tőkés rendszer szellemi válságát mindennél jobban szemlélteti az amit a szavakkal, a nyelvvel művelnek. Elfedni a valóságot! Ez a jelszó.

A német sajtóban már nem léteznek „munkanélküliek”, csak „álláskereső”. Egyébként ez már kis hazánkban is így van. Mennyivel elegánsabb olyanokról beszélni, akik keresik az állásukat, mintsem olyanokról, akik már évek óta munka nélkül vannak, vagy már sehol sem jegyzik őket.

A cigányt nem lehet cigánynak nevezni a német sajtóban csak „mobil etnikai kisebbségnek”, esetleg „gyakran lakhely változtató európainak”. A roma szó még elmegy, kivéve Romániát, ahol 2010 óta a cigány ismét cigány lett, lévén, hogy az európai nyelvekben hasonló hangzása

van a „roma” és „román” szónak, és isten őrizze, valaki még cigánynak véli a románt.

De mindez semmi ahhoz képest, hogy 2013 novembere óta Németországban a születési bizonyítványba már nem írkak be a gyerek nemét. Az anyakönyvvezető nem kérdezheti meg a szülőktől, hogy fiú vagy lány született. Az USA-ban még „előbbre tartanak.” Ott 2011 óta már nem azt írkak az anyakönyvbe, hogy „apa neve” és „anya neve”, hanem egyes számú szülő és kettesszámú szülő.

A TUDÁS NEM ÉRTÉK, A PÉNZ SZÁMÍT

Száz évvel ezelőtt a német iskolák a legjobbak voltak a világon. Wilhelm von Humboldt párja nélküli felsőoktatást teremtett. 100 éve Németországban nem volt írástudatlan. Ma 7,5 millió német állampolgár nem tud írni és olvasni. A liberális pedagógiai felfogás oda vezetett, hogy a szellemileg fogyatékosok ugyanabba az osztályba járnak, mint a nagyon tehetségesek. Számos német iskolában tanítják a homoszexualitás, a transzvesztita lét kérdéseit. 12 év tanulás után a német gyerek semmit sem tud Goethéről, Humboldtról vagy Bismarckról, de mindent tudnak a szeretkezés különböző típusairól. – írja a könyv szerzője.

A német érettségi követelmények olyan alacsonyak, hogy szinte bárki leteheti. A német diáknak fogalma sincs arról, hogy Siemens volt az elektronika úttörője, hogy Röntgen fedezte fel a Röntgen-sugarat. A nemzetközi PISA-teszteken a német diákok már régen lemaradtak a kínai, koreai, japán diákok mögött. Ugye, ez is ismerős Magyarországon?

A MÉDIA A HATALOM SZOLGÁLATÁBAN

„Nem lehet beszélni a médiában semmi olyanról, ami veszélyezteti a fennálló rendszert, vagy ha beszélnek róla, akkor csak negatív hangnemben.” – írja a szerző.

Az EU-USA gazdasági megállapodás, a TTIP ellen 2015-ben 3,3 millió tiltakozó aláírást gyűjtöttek össze Németországban. Merkel kancellár nem

volt hajlandó átvenni az aláírásokat. A gyűjtő szervezetekkel közölték: küldjék el postán!

A németek 85 százaléka követelte, hogy az USA vonja ki a német területen lévő atomfegyvereket. 2009-ben Merkel kancellár mégis belement abba, hogy az USA korszerűsítse a Németországban lévő atomeszközöket, sőt a német adófizetők pénzéből még támogatták is.

A közvélemény-kutatások szerint a németek többsége nem akarta az eurót. Ennek ellenére vagy éppen ezért a kérdésről soha sem tartottak népszavazást.

Nem lehet csodálkozni azon, hogy a német társadalom 63 százaléka nem bízik a német médiában. Minden harmadik német úgy érzi, hogy a média átveri.

A könyv egyelőre csak német nyelven kapható, amit őszintén sajnálunk. De ezen még lehet változtatni. Ennél sokkal jobban sajnáljuk, hogy nálunk nincsenek Udo Ulfkottéhoz akárcsak kicsit is mérhető bátor írók. Lenne miről írniuk. Itt azonban aligha lehet változásban reménykedni. ■

PROPAGANDA ÉS SZÓLÁSSZABADSÁG

Oroszországra mutogatnak a nyugati liberálisok – az amerikai demokraták a Fehér Házat, európai híveik pedig médiájuk csökkenő befolyását siratják. A cseh elnök nyíltan kimondta, ideológiai megfontolások állnak az ilyen törekvések mögött.

Gyakran ostromozza Udo Ulfkotte is a nyugati mainstream, vagy fősodratú médiát, amely a politikai korrektség miatt csökkenő hitelessége ellenére is arrogánsan védi pozícióit az „alternatívának”, vagy „szélsőségesnek” bélyegzett médiákkal szemben. A nyugati liberális értelmiség nem tudta feldolgozni, hogy Európában erősödnek a jobboldali populistának nevezett pártok – mint a francia Nemzeti Front, az osztrák és a holland Szabadságpárt, Svéd Demokraták, az Alternatíva Németországnak vagy az olasz Északi Liga -, s azt sem, hogy Donald Trump nyerte meg az amerikai elnökválasztást, hiába kampányolt a média nyíltan Hillary Clinton mellett.

Elnökségének utolsó heteiben Barack Obama a választások állítólagos orosz meghackelése miatt újabb orosz személyiségeket vett fel szankciós listájára, valamint kitiltott harmincöt diplomatát is az Egyesült Államokból. A választásokat elvesztett amerikai politikusok és holdudvaruk igyekeznek arra terelni a figyelmet, hogy az oroszok szivárogtathattak ki terhelő anyagokat a Demokrata Pártól és annak jelöltjéről, Hillary Clintonról, hogy az emberek ne arra figyeljenek, milyen sötét titkok derültek ki a kampány alatt.

A másik slágertéma a tengeren túl és innen is az „álhírek” és az „orosz propaganda” elleni harc. Ennek jegyében az európai politikusok is olyan lépéseket akarnak tenni, amelyek sokak szerint sértik a szólás- és véleményszabadságot.

A parlamenti választásokhoz közeledve egyre nő a média manipulációjától való félelem a német kormánypárti politikusok körében, akik közül többen sürgették az álhírek terjesztőinek büntetőjogi felelősségre vonását – tájékoztatott az MTI. „Szerintem kiemelt szigorúsággal kellene kezelni azokat az álhíreket, amelyek a választási kampányt akarják befolyásolni” - mondta Ansgar Heveling, a kormányzó Kereszténydemokrata Unió (CDU) politikusa és a Bundestag belügyi bizottságának elnöke a Rheinische Post című német napilapnak.

Heveling azzal gyanúsítja Moszkvát, hogy a német közvélemény befolyásolására készül a 2017-es parlamenti választások előtt.

„Oroszországnak az az érdeke, hogy megossa és elbizonytalanítsa társadalmunkat. Nagy a veszély” - idézte a CDU politikusát a Passauer Neue Presse című helyi napilap. A CDU igazságpolitikai szakértője, Patrick Sensburg is úgy vélte, hogy „az állam destabilizálása érdekében indított, célzott dezinformációt büntethetővé kellene tenni”.

Nem csak Nyugat-Európában „harcolnak az álhírek ellen”, régiókban is követik a példát. Milan Chovanec cseh belügyminiszter tárcáján belül egy különleges osztályt hoztak létre „a Csehországot és a demokratikus rendet támadó propagandával” szembeni küzdelemre – számolt be az MTI.

Milos Zeman államfő szerint Csehországnak nincs szüksége „dezinformációk elleni osztályra”, mert az álhírek vagy a hamis tájékoztatás ellen szerinte érvekkel kell küzdeni. A belügyminisztériumban most létrehozott különleges osztály első akciói szerinte nem szakmai érettségről, sokkal inkább néhány munkatárs ideológiai elfogultságáról tanúskodnak. „Ez egyebek között abban nyilvánult meg, hogy bizonyíthatóan negatívan viszonyulnak Donald Trumphoz, az Egyesült Államok újonnan megválasztott elnökéhez” - idézte az elnök véleményét szóvivője. „Egy demokratikus társadalomban senkinek sincs monopóliuma az igazságra” - ismertette a köztársasági elnök álláspontját a belügyminiszterrel folytatott megbeszélés után Jiri Ovcáček elnöki szóvivő. „A valódi dezinformációs kampányok felismerése és elhárítása magas képzettséget és titkosszolgálati forrásokat igényel, amivel az osztály 15 alkalmazottja nem rendelkezik” - tette hozzá. ■

V.I. LENIN: ÁLLAM ÉS FORRADALOM

Az idén nyáron lesz 100 esztendeje annak, hogy V.I. Lenin megírta az Állam és forradalom című munkáját. A könyv számos tanulsággal szolgál nekünk, ma élőknek is. Egyrészt, Lenin könyvét 1917 nyarán írta, amikor egyre többen kívánták a tőkés rend megdöntését, de még nem lehetett tudni, hogy valóban végbe is megy-e a forradalom. Másrészt, Leninnek ugyanúgy meg kellett küzdeni a megalkuvókkal, álforradalmárokkal, mint ahogyan nekünk. Neki is, nekünk is nap, mint nap magyaráznunk kell, hogy a dolgozók életét alapvetően csak a szocializmus változtathatja meg, az a társadalom, amelyben nem a pénz az a döntő, hanem az ember. Harmadrészt, Leninnek ugyanúgy végig kellett gondolnia, hogy mit kell tenni a forradalom győzelme után, mint ahogyan nekünk is meg kell fogalmazni, hogy mit kell tenni az új közösségi társadalomnak a dolgozókért.

Lenin műveihez ma már nehéz hozzájutni. Sok minden fogalom nehezen érthető bennük. A Szabadság közölni fogja az Állam és forradalom legfontosabb részeit, kiegészítve hasznos információkkal. Kezdjük ma a lenini mű előszavával!

ELŐSZÓ AZ ELSŐ KIADÁSHOZ

Az állam kérdése jelenleg különös jelentőségre tesz szert mind elméleti, mind gyakorlati-politikai szempontból. Az imperialista háború rendkívül meggyorsította és kiélezte azt a folyamatot, amelynek során a monopol-kapitalizmus állammonopolista kapitalizmussá alakul át. A dolgozó tömegeket egyre szörnyűsebben elnyomja az állam, amely mind szorosabban olvad egybe a kapitalisták mindenható egyesüléseivel. A legelőrehaladottabb országok - ez országok, hátszágáról" beszélünk - katonai fegyházakká válnak a munkások számára.

Az elhúzódó háború hallatlan borzalmai és nyomora elviselhetetlenné teszik a tömegek helyzetét, fokozzák elégedetlenségüket. Szemmel láthatóan érlelődik a nemzetközi proletárforradalom. Az államhoz való viszonyának kérdése gyakorlati jelentőségre tesz szert.

Az opportunizmusnak a viszonylag békés fejlődés évtizedei folyamán felhalmozódott elemei megteremtették a szociálsovinizmus áramlatát, amely az egész világ hivatalos szocialista pártjaiban uralkodik. Ezt az áramlatot (Plehanov, Poreszov, Breskovszkaja Rubanovics, azután némileg leplezett formában Cereteli, Csernov úr és társaik Oroszországban; Scheidemann, Legien, David stb. Németországban; Renaudel, Guesde, Vandervelde Franciaországban és Belgiumban; Hyndman és a fabiánusok Angliában stb., stb.), amely szavakban szocializmus, valójában sovinizmus, az jellemző, hogy a „szocializmus vezérei” aljas talpnyaló módon alkalmazkodnak nemcsak „saját” nemzeti burzsoáziájuk, hanem éppen „saját” államuk érdekeihez, hiszen az úgynevezett

nagy hatalmak többsége már régóta számos kicsi és népet kizsákmányol és leigáz. Az imperialista háború pedig éppen az ilyenfajta zsákmány felosztásáért és újrafelosztásáért folyó háború. Lehetetlen harcolni a dolgozó tömegeknek általában a burzsoázia és különösen az imperialista burzsoázia befolyása alól való felszabadításáért, ha nem harcolunk az imperialista az „állammal” kapcsolatos opportunistákkal szemben.

Először megvizsgáljuk Marx és Engels tanítását az államról, és különösen. Részletesen foglalkozunk e tanítás elfelejtett vagy opportunistá módon elferdített részeivel. Azután külön foglalkozunk majd ezeknek a ferdítéseknek a legfőbb képviselőjével, Karl Kautskyval, annak a II. Internacionálénak (1889-1914) legismerőbb vezérével, amely a most folyó háború idején olyan siralmasan csődöt mondott. Végül összegezni fogjuk az 1905-ös és különösen az 1917-es orosz forradalom tapasztalatainak legfőbb eredményeit. Ez utóbbi ez idő szerint (1917 augusztus elején) nyilván befejezi fejlődésének első szakaszát, de ez az egész forradalom általában csak úgy érthető meg, mint az imperialista háború által előidézett szocialista proletárforradalmak egyik láncszeme.

Ily módon az a kérdés, hogy milyen a proletariátus szocialista forradalmának viszony az államhoz, -, nemcsak gyakorlati-politikai jelentőségre tesz szert, hanem a legaktuálisabb jelentőségre is, mert arról van itt szó, hogy megmagyarázzuk a tömegeknek, mit kell tenniük a legközelebbi jövőben, hogy felszabaduljanak a tőke igája alól.

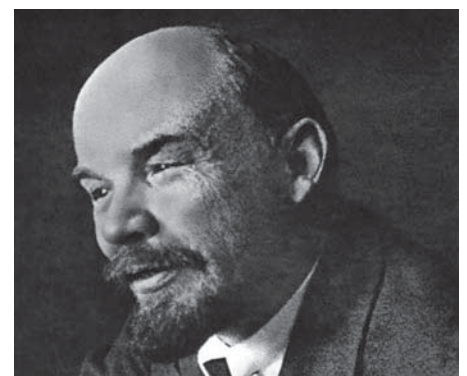
1917, AUGUSZTUS

A SZERZŐ

TUDDAD? NEM TUDDAD? MOST MÁR TUDDOD!

LENIN, VLAGYIMIR ILJICS (1870-1924)

Az orosz és a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő egyénisége. Az orosz kommunista pártalapítója és vezetője. 1917-24 között a Szovjetunió első miniszterelnöke. Bizonyította, hogy a marxizmus érvényes a 20. században, az imperializmus korában is. Kidolgozta a szervezett, fegyelmezett, demokratikus-centralizmusra épülő párt elméletét, amely elengedhetetlen feltétele annak, hogy a dolgozók megszerezzék a hatalmat. Megfogalmazta a szocializmus építésének programját. A Munkáspárt – hasonlóan sok más párthoz – marxista-leninista párt, azaz elismeri a marxi-lenini elmélet érvényességét napjainkban is.

SZOCIÁLISOVINIZMUS

Szociálszocializmusnak Lenin nevezte a német szociáldemokratákat, akik 1914 nyarán, az első világháború kitörésekor támogatták a német kormányt az Oroszország elleni háborúban, megszavazták a háborús hiteleket. A szociáldemokrácia lényegében kiegyezett a német tőkésosztállyal. Lenin úgy vélte: a munkásságnak a háborút arra kell felhasználnia, hogy szembe forduljon a saját és más országok tőkéseivel, és világszerte győzelemre juttassa a szocializmust.

A jelenség ma is létezik. 1999-ben például a Francia Kommunista Párt részt vett a szociáldemokrata Lionel Jospin kormányában és támogatta a Jugoszlávia elleni NATO-agressziót, a francia gépek részvételét Belgrád bombázásában.

A német SDP folyamatosan megszavazza a német hadsereg bevetését Afganisztánban. Magyarországon az MSZP ugyancsak támogatta a Honvédség részvételét az afganisztáni háborúban.

OPPORTUNIZMUS

A munkásmozgalomban minden olyan eszmei álláspont, politikai magatartás, áramlat és irányzat, amely a pillanatnyi előnyök vagy biztonság kedvéért kiegyezik a tőkésosztállyal.

1989-ben a régi MSZMP vezetése opportunistá volt, mert személyes jólétükért cserébe feladták a szocializmust, a Népköztársaságot. Az 1989-ben létrejött MSZP szintén opportunistá párt, hiszen kiegyezett a tőkésosztály liberális részével. Mára jobboldali szociáldemokrata párttá vált.

Opportunistá a görög Sziriza párt is, amely jobb életet ígért a dolgozóknak, hatalomra kerülve viszont kiegyezett a tőkésosztállyal, és ugyanúgy a dolgozókkal fizettet meg mindent, mint a jobboldali pártok.

A mai viszonyok között opportunistá a Munkáspárt-2006-Európai Baloldal, mert a demokrácia megvédésének jelszavával támogatja a tőkésosztály egyik részét, a szocialliberális tábor.

KAUTSKY, KARL (1854-1938)

A német szociáldemokrata mozgalom egyik vezetője. Sokáig a marxizmus képviselője. Megalkotta az ultraimperializmus elméletét, mely szerint a 20. Században a kapitalizmus fejlődése az imperializmus formájában már olyan szintet ért el, amely megoldja a kapitalizmus ellentmondásait. Szerinte, ha nincs ellentmondás, akkor nincs szükség a dolgozók küzdelmére sem. Lenin szavaival élve renegáttá, azaz hittagadóvá vált. Az ilyenek „mindent elfogadnak a marxizmusból - kivéve a harc forradalmi eszközeit, azok hirdetését és előkészítését, a tömegeknek forradalmi szellemben való nevelését.”

Kautsky nyomdokain sok párt halad ma is. Magyarországon egyedül a Munkáspárt tartotta meg a marxizmus lényegét. A Munkáspártból kivált pártocskák és szervezetek szavakban nagyon marxisták, csak éppen semmit sem tesznek a kapitalizmus ellen. ■

TÁMOGASSA A MUNKÁSPÁRTOT!

2017-es kártyanaptárak, asztali naptárak, valamint Thürmer Gyula Balszettel című publicisztikáinak gyűjteménye adomány fejében kapható a Munkáspárt központjában.

ELŐVÁLASZTÁS: TÖBB DEMOKRÁCIA VAGY LIBERÁLIS TRÜKK?

“Az előválasztás nem a pártokról szól, hanem arról, hogy az emberek kezébe adjuk a döntést, ki legyen az az egy jelölt, akit el akarnak indítani a Fidesz szemben. Az előválasztás mindenkié, aki egy új köztársaságot, élhető Magyarországot akar építeni!” – olvasható a Párbeszéd Magyarorszáért párt honlapján.

A párt vezetője és legismertebb személyisége, Karácsony Gergely, aki egyben Zugló polgármestere is a múlt héten sajtótájékoztatót is bemutatta az előválasztásra vonatkozó elképzelést. Karácsony Gergely azt mondta, hogy az elmúlt hónapokban a pártokat győzködtek az előválasztásról szóló kezdeményezésekről, de most a civil mozgalmakkal is egyeztetnek. A jelöltállítási folyamatból nem a pártokat kell kiséprűzni, mondta, hanem az állampolgárokat és az állampolgári kezdeményezéseket beengedni. Ezzel az online jelölési procedúrával az állampolgári részvétel kultúráját akarják felerősíteni és rajta keresztül becsatornázni az állampolgári részvételt.

"Elindítottuk a hajót, fel lehet rá szállni!" – mondta a sajtótájékoztató Magyar György ügyvéd, aki szerint a projekt olyan online előválasztási rendszert jelent, amelyben az állampolgárok maguk szavazhatnának arról, hogy a 2018-as parlamenti választáson mely ellenzéki jelöltek induljanak.

Mit is jelent az előválasztás, és több demokráciát jelent-e vagy egy újabb liberális trükk? Nos, az előválasztás ötletét a liberálisok az USA-ból csenték el, ahol mint tudjuk, a két nagy párt elnökjelöltjé híveik előválasztások során választják ki. Hogy mennyire demokratikus ez a módszer, elég visszaemlékezni Hillary Clinton és Bernie Sanders tavalyi küzdelmére. Hiába akartak a Demokrata Párt jelentős része Sanderst jelöltnek, a párt vezetése Clintont akarta, s addig csürtecsavarta a dolgokat, hogy Clinton lett a jelölt. Most persze fáj a fejük, mert Sanders feltehetően jobb jelölt lett volna Trumpgal szemben. Röviden: az előválasztás amerikai ötlet és semmi köze sincs a demokráciához.

Választhatják-e az emberek az egyes pártok jelöltjeit? Jól hangzik, amit a liberálisok mondanak, miszerint ne a pártok vezetői döntsenek, hanem maguk a választók. A valóságban ez nem így van, és nem is lehet másként. A tőkés választási rendszerben ugyanis a kormányalakításra számot tartható pártok mögött jelentős üzleti körök állnak, jelentős politikai és anyagi eszközökkel. A tőkés nagy pénzeket kockáztatnak a választásokon. De ha nyer a jelöltjük, jelentős megrendelésekhez juthatnak, pályázatokat nyerhetnek, a kormány az ő érdekeik alapján alakíthatja a politikát. A pártok mögött álló tőkés erők azoknak adják a pénzt, akit esélyesnek tartanak. Amíg nincs meg a befutó, lehet több személyt futtatni, de a személyi kérdésekben mielőbb dönteni kell.

Hogy ki a népszerű és esélyes jelölt, ennek felmérésére számos módszer van. Ilyen a közvéleménykutatás, a médiaszereplések értékelése, és az USA-ban ilyen az előválasztás is. Egyik sem dönt, csupán információt ad a tőkés köröknek, amelyek döntenek.

Mi a helyzet Magyarországon? A magyar kapitalizmusban a tőkésosztály két nagy csoportra oszlik, a konzervatív és liberális részre. Vannak közös érdekeik. Ilyen az, hogy Magyarországon kapitalizmusnak kell lennie. Vannak eltérő érdekeik, például az, hogy mely érdekcsoportok jutnak állami hatalomhoz, milyen országokkal folytatunk kapcsolatokat.

A magyar tőkésosztály közös érdeke, hogy 2018 után is olyan kormány legyen, amely képes békés eszközökkel fenntartani a kapitalizmust. 2010 előtt az MSZP elvesztette ezt a képességét, ezért kellett a tőkésosztálynak más megoldást találni. A Fidesz-KDNP-koalíció teljesíti a tőkésosztály elvárásait. Magyarországon nincsenek sztrájkok, tüntetések, a piacgazdaság és a tőkésállam létét senki sem veszélyezteti.

Fenyegető tényezők azonban vannak. Összeomolhat az EU, a multik egy része itt hagyhatja az országot, háború törhet ki. Ezek a lehetőségek adottak, de nem biztos, hogy bekövetkeznek. A tőkésosztály a következő időszakban abban fog dönteni, hogy ilyen változó, viharos helyzetben melyik párt, melyik személyiség képes az érdekeit érvényesíteni. Ahogy Amerikában is, nálunk is van verseny az egyes erők között.

A liberális-szociáldemokrata oldal ebben a versenyben most gyengébben áll. Döntően két ok miatt. Nincs program és nincs vezér. Majtényi jelölése a köztársasági elnöki tisztségre egy kísérlet annak felmérésére, hogy képes-e egyáltalán a parlamenti ellenzék közös programot kialakítani. Ha az MSZP ismét a dolgozókat sújtó neoliberális programmal indul, egészen biztosan veszít. Ha „baloldali” jelszavakkal indul, mint mondjuk a Sziriza Görögországban, beleütközik a liberálisok heves ellenállásába. A szociális oldal még nem számolta fel önmagában a neoliberalizmust, ezért nem is tud olyan programot adni, ami többet ígérne, mint a Fidesz programja.

A szociális oldalnak nincs vezére. Gyurcsány az egyetlen karizmatikus személy, de a társadalom nagy része nem fogadja el. Az MSZP vezérkara szintelen. Botka Lászlót eddig nem fogadta el a szociális tőkés kör, kérdéses, hogy most változtatnak-e.

Következésképpen, semmilyen előválasztás nem oldja meg ezt a két problémát, a program és a vezér hiányát. Ily módon az előválasztás ötlete nem több mint egy politikai trükk. A demokrácia, a baloldali összefogás látszatát akarják kelteni.

A magyarországi és a nemzetközi fejlemények is azt mutatják, hogy a tömegek egyre jobban csalódnak a hagyományos tőkés politikai intézményektől. A Jobbik már nem játszhatja a „szüzlány” szerepét, mivel benne van a parlamentben, és lényegében semmit sem tett az emberek gondjainak megoldásáért. Lehet, hogy létrehoznak valamilyen új pártot. A médiaterén látható mozgások (Hír TV, ATV stb) erre utalnak.

A Munkáspárt dolga, hogy választási lehetőséget kínáljon. Sok az olyan ember, aki az egyik vagy másik pártban csalódott. 2018-ban választhatná a Munkáspártot. Sokan vannak, akik általában csalódtak a kapitalizmusban. Nekik végképpen nem érdemes a tőkés pártokra szavazni. ■

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

MUNKÁSPÁRTI NAPTÁR – 2017

A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGA, A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA 2017-BEN IS RENDSZERESEN ÜLÉSEZIK. AZ IDÉN ORSZÁGOS PÁRTÉRTEKEZLETRE IS SOR KERÜL. A PÁRT SZÁMOS ESEMÉNYRŐL EMLÉKEZIK MEG ÜNNEPÉLYESEN, ÉS LESZ ORSZÁGOS AKCIÓNAP IS, AMELYNEK IDŐPONTJÁRÓL ÉS TÉMÁJÁRÓL KÉSŐBB SZÜLETIK DÖNTÉS.

KÖZPONTI PÁRTRENDEZVÉNYEK

Január 21. A Központi Bizottság ülése
A Munkáspárt politikai mondanivalója a pártértekezlet előtt.
A pártmunka, a pártfegyelem időszerű kérdései (Thürmer Gyula)
A pártértekezlet előkészítésének állása (Hajdu József)
A 2018-as választási alap (Karacs Lajosné)

Február 18. Országos Pártértekezlet

Április 1. A Szabó Ervin Akadémia ülése
A Munkáspárt jelöltjének felkészítése a várható politikai munkára, a választási felelős és az OEVK-i jelölt együttműködésének tartalmi elemei (Hajdu József)

Április 22. A Központi Bizottság ülése
Lenin „Az állam és forradalom” című művének centenáriuma és a Munkáspárt mai feladatai (Thürmer Gyula)
A Munkáspárt 2016. Évi pénzügyi beszámolója és a 2017. Évi központi pénzügyi terv (Karacs Lajosné)

Június 24. A Szabó Ervin Akadémia ülése
Mit mondjak a Munkáspártról? (Thürmer Gyula)
Munkáspárti marketing a választásokon (Karacs Lajosné és Kovács István)

Július 22. A Központi Bizottság ülése
A KB tagjainak egyéni beszámolója a végzett munkáról

ÜNNEPSÉGEK

Február 13. Budapest felszabadulása

Március 8. Nemzetközi Nőnap

Március 15. Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc ünnepe

Március 21. A Tanácsköztársaság kikiáltásának 98. évfordulója

Március 25. A kapitalizmus áldozatainak napja

Április 4. Hazánk felszabadulásának 72. évfordulója

Május 1. A nemzetközi munkásszolidaritás ünnepe

Május 9. A német fasizmus felett aratott győzelem 72. évfordulója

Június 4. A trianoni rablóbéke aláírásának 97. évfordulója

Július 8. Kádár-János halálának 28. évfordulója

Augusztus 6. A Hirosima és Nagaszaki elleni amerikai atomtámadás 72. évfordulója

Augusztus 20. Az Államalapítás és az Új kenyér ünnepe

November 7. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 100. évfordulója

December 17. A Munkáspárt 28. születésnapja

JELES ÉVFORDULÓK 2017-BEN

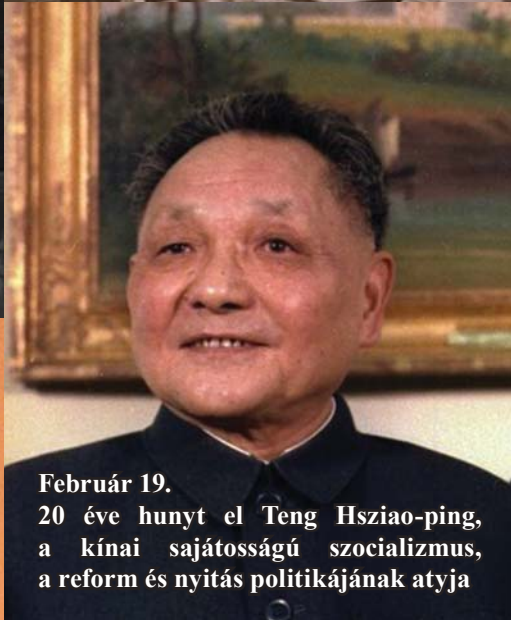
Április 12.
55 éve Jurij Gagarin a világon elsőként
jutott el a világűrbe

Augusztus
100 éve írta V.I. Lenin az *Állam és forradalom* című művet

Május 26.
105 éve született Kádár János

Február 19.
20 éve hunyt el Teng Hsziao-ping,
a kínai sajátosságú szocializmus,
a reform és nyitás politikájának atyja

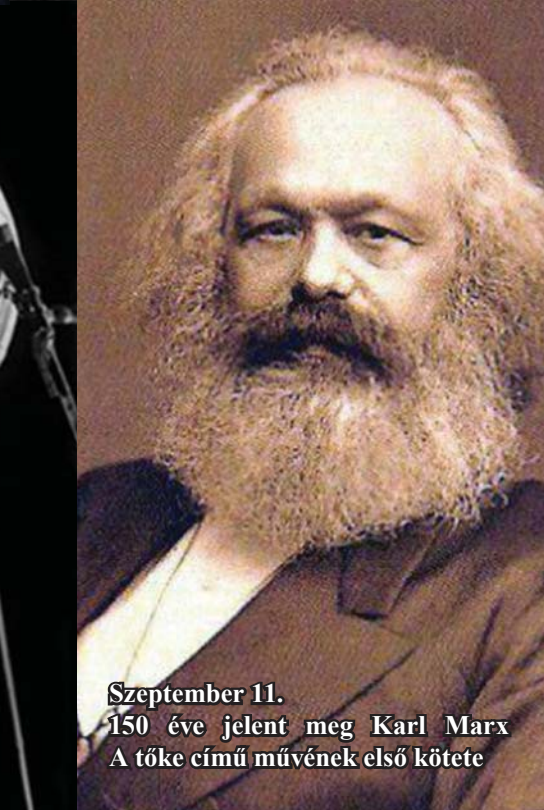
Július 5.
160 éve született Clara Zetkin, a Német
Kommunista Párt egyik alapítója,
a nemzetközi munkásmozgalom jeles
harcosa

November 7.
A Nagy Októberi Szocialista
Forradalom 100. évfordulója

Október 4.
60 éve lőtték fel az első szovjet
szputnyikot

Szeptember 11.
150 éve jelent meg Karl Marx
A tőke című művének első kötete